Ч. 139 Четвер 24 червня (6 липня) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Два розпорядженя міністра просьвіти. — Ческа Politik о угоді. — Розрухи в Іспанії. — Положене в Бельґії. — Вісти з Трансвалю.)

Міністер просьвіти, ґр. Біляндт, видав до всїх кравевих шкільних рад два розпорядженя, з котрих одно дотикає матуральних іспитів, друге духовних вправ в середних школах. В матуральних комісиях мають на будуче засїдати з правом голосованя не лише члени дотеперішної іспитуючої комісиї з директором і інспектором, але і катихити і професори фільософії. Цїла ся комісия має судити о зрілости абітуриента. На вправи духовні велить міністер просьвіти раз в рік з'ужити три по собі слїдуючі днї, а то вільний від науки день директора враз з недїлею або сьвятом і днем сповіди (приміром: суботу перед цьвітною недїлею, недїлю цьвітну і понедїлок великого тиждня).

О намірах правительства в справі скликаня Ради державної, доносять до ческої Politik: В Австриї угода з Угорщиною буде оголошена §. 14-им в Wiener Ztg. на підставі ухвал угорского сойму рівночасно з санкциєю єго тих законів для Угорщини. Австрийска Рада державна буде скликана в другій половинї вересня. На першім еї засїданю правительство предложить угоду задекретовану на підставі §. 14 з просьбою о удїлене парляментарного затвердженя і індемнізациї. Міністер Кайцль предложить рівночасно буджет на 1900 рік. Вибори до делеґаций не будуть поставлені на порядку дневнім одного з перших засїдань. Правительство зробить се доперва пізнїйше.

Про розрухи в Іспанії наспіли подрібнїйші вісти, з котрих показує ся, що социяльна демократия враз з карлїстами не дармує. В Сараґосї стріляно на ґубернатора і зранено єго. Ґенерал Борбон боронив ся перед напастниками шаблею і револьвером. Товпа кидалась на склепи, уряди, каварнї та гостиницї. Вечером облито двері монастиря Єзуїтів нафтою і підпалено. По улицях здвигнено барикади. Демонстранти кричали viva la republica! Правительство завело стан облоги. — В Валенсиї поставлено також барикади. Товпа з чорною хоругвою на переді нищила склепи і фабрики. Тусячі шиб побито, повивертано трамваєві вози, на жандармів і жовнірів кидано камінем, войско мусїло ужити оружя. Подібно дїялось в Севіллї і Ґранадї. Скілько убитих та ранених годї дізнати ся, позаяк правительство цензурує всякі телеґрами, що ідуть за границю. В Бадальонї (коло Барцельони) вдерлась товпа до міскої радницї і стрілами з револьверів убила шістьох радних, а 9 зранила.

В Бельґії сконсиґновано по містах всьо войско, жандармерию і полїцию. З провінциональних міст доносять о численних зборах, котрі однако переважно минули спокійно. — В Лїеж коли ґубернатор при отвореню ради провінциональної підніс оклик в честь короля, відповіли репрезентанти криком: „Нехай живе загальне право голосованя!" Кількох крикнуло: „Най жиє република!" Один з радних заявив, що супротив становища короля мусить здержати ся від оклику в єго честь. На то підняв ся великий крик на правици і збори мусїли бути замкнені серед загального заколоту. Таке саме бурливе засїдане ради відбуло ся в Антверпії. В місцевости Лєсін прийшло на зелїзничім двірци до бурливої демонстрациї, мимо успокоюючих відозв социялїстичних.

З Трансвалю надійшли вісти, що президент Кріґер предложив парляментови закон, користний для чужинців т. з. „ютляндерів". Закон признає горожаньство тим чужинцям, що від 7 лїт поселили ся в Трансвалю і приймили трансвальске підданьство. Надіють ся, що Анґлія вдоволить ся тою уступкою.

Новинки.

Львів дня 5-го липня 1899.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти надав посади учителів в середних школах державних: дрови Вит. Баревичеви з Дрогобича в V-ій гімназиї у Львові, Фр. Ґутовскому з Бучача в реальній школї в Тарнові, дрови В. Ганови з Коломиї в V-ій гімназиї львівскій, М. Грицакови з Тарнова в Стрию, Мих. Константиновичеви з Тернополя в гімназиї станиславівскій, дрови Теод. Кукулї з Черновець в Празї, Петрови Небещаньскому з Бережан в Бучачи, Арт. Пасендорферови з Ярослава в реальній школї львівскій, Вікт. Похоржемскому з Тернополя

---

17)

О СПАДЩИНУ.

(Повість з анґлійского).

(Дальше).

Ґраф Освальд не знав нїколи, що то муки недовірчивости. Але він був чоловіком великого чувства і сила пристрасти опанувала єго. На осліп, не питаючи нїчого, так само, як він залюбив ся в Гонориї Мільфорд, так тепер взяла єго заздрість і сумнїв, викликані брехливим язиком злобної женщини.

Він спав сеї ночи неспокійно і будив ся часто. На другий день взяв ся слїдити жінку і Керрінґтона. Чоловік, що має якесь підозрінє, видить все иншими очима. Віктор Керрінґтон оказував пани дому незвичайну чемність. Куди лиш повернула ся ґрафиня Еверстронґ, Керрінґтон слїдив за нею очима і відгадував еї бажаня. Коли она станула де на хвильку коло отвертого вікна, він зараз подавав їй загортку, щоби она може не перестудила ся. Коли она щось читала і треба було розтинати картки, то він подавав їй зараз ножик від паперу, щоби она не потребувала вставати. Коли она ішла до фортепяну, то він біг вже наперед, щоби їй приставити крісло і розложити ноти. Хто инший робив би то ось так, як робить ся звичайно, а Керрінґтон робив то так, як би скрадав ся, як би робив щось такого, що не повинен. Ґраф Освальд слїдив цїлий день, а то, що видів, наробило єму нових, страшних мук.

О скілько спадала вина за то незвичайне поступованє доктора на єго жінку? Чи она звертала увагу на то єго надскакуванє коло неї? А може она мовчки і крадькома додавала єму охоти до того. На всякий спосіб не відбирала єму охоти, бо не противила ся тому.

Ґраф Освальд був цїкавий, чи то поступованє Керрінґтона робить і на других таке саме враженє як на него. Чи і другі дивили ся на то так само, як Лїдия Ґреґим і він? Він постановив спитати ся свого братанича про характер Керрінґтона, котрого він в хвили якоїсь щирости приняв до свого дому, а чого тепер дуже жалував.

— Твій приятель, пан Керрінґтон, дуже уважний супротив ґрафинї — сказав ґраф Освальд до Реджінальда, удаючи дуже незручно байдужного; — чи він завсїгди такий супротив дам?

— Противно, любий стрийку — відповів Реджінальд, удаючи байдужного, що єму лїпше удало ся, як єго стрийкови. — Віктор Керрінґтон звичайно легковажить собі жіночий рід. Єго інтересує хемія а в Льондонї він пересиджує по найбільшій части в своїй лябораториї. Але ґрафиня Еверстронґ, женщина так високих прикмет — не дивниця, що она єму так сподобала ся?

— Сподобала ся?

— Ще й як! — можна здогадувати ся з того, що він розповідає про ню, від коли еї пізнав. Від якогось часу стає він мовчаливий.

— Він тепер став мовчаливий? — спитав ґраф, в котрім кожде слово братанича викликувало нове підозрінє.

— Та так. Здає ся, що боїть ся, щоби єго одушевленє для ґрафинї Еверстронґ мене не гнївало. Який він сьмішний, або може не правда? Можете стрийку лиш горді бути з того, що Вашу молоду жіночку хтось убожає. Один убожатель більше або менше не завадить.

Ті легко кинені слова згризли ґрафа незвичайно, але він старав ся укрити свою муку і удаючи веселе успособленє, розійшов ся з братаничем.

Прийшовши до своєї комнати, роздумував він довго, засумований над подіями дня. Уникав товариства своєї жінки. Еї ніжність гнївала єго, бо в кождім сердечнїйшім, щирійшім голосї добачував фальшивість. Кілька разів, коли Гонория спитала єго, чого він якийсь такий засумований, відповів він так остро, що она аж налякала ся того. Она побачила, що еї чоловік став якийсь инший, але не знала причини того. А та людина, взята з улицї, була горда. Та й она змінила ся супротив свого мужа, котрий з міского рова підніс еї на становище сьвітлости і почести. І она собі зачала держати ся здалека від него, і так грізна пропасть зачинала творити ся межи сим супружеством, котре лише що недавно повінчало ся в таким щастю.

Керрінґтонів плян стояв сьвітло. Реджінальд Еверстронґ дивив ся на то здивований і мовчав; він був занадто злим чоловіком, щоби оперти ся тій підлій інтризї, яка заводила ся таки в єго очах. Він без сорому і совісти

в реальні школі краківскій, Йос. Порембі з Тернополя в Бохни, Йос. Пшибильскому з Дрогобича в III-тій гімназиї в Кракові, Петр. Річчиньскому з польскої гімназиї в Тернополи в рускій гімназиї тамже, Ів. Сьвежкови з Тїшина в Тарнові, Зб. Щенсновичеви з Кракова в реальній школі у Львові. — П. Мінїстер іменував дїйстними учителями суплентів: Ант. Кляйна з Черновець і Йос. Блявта зі Львова для гімназиї в Бучачи, Алекс. Буґу з Черновець і Мар. Буржиньского з Тарнова для польскої гімназиї в Перемишли, Ів. Бистрицкого з Кракова для гімназиї в Яслї, Льва Цїлиньского зі Львова для гімназиї в Станиславові, Зен. Екгардта для Самбора, Йос. Фляха з Кракова для Дрогобича, Мих. Ґонета з Дрогобича для реальної школи в Ярославі, Ів. Крозля з Ясла для польскої гімназиї в Тернополи, дра Зд. Криґовского з Кракова для польскої гімназиї в Перемишли, Винк. Кубика і Володисл. Кухарского з Тернополя для Бережан, Фр. Куса з Кракова для Коломиї, Софр. Матвіяса з Перемишля для рускої гімназиї в Тернополи, Йос. Мичиньского з Бохнї, дра Казим. Нича з Кракова для Ярослава, дра Евг. Ромера зі Львова для школи реальної в Тернополи, Руд. Шехтля зі Львова для Тернополя, Вал. Січиньского з Вадовиць для Дрогобича, Кар. Стаха з Кракова для Станиславова, Ант. Сухенї'ого з Подгуржа для школи реальної в Ярославі, Йос. Щудла з Кракова для школи реальної в Тарнові, Володисл. Терлецкого зі Львова для Бучача, Володим. Труша з Станиславова і Мих. Вашкевича з рускої гімназиї в Коломиї для рускої гімназиї в Тернополи.

— **Стипендиї.** Мінїстер просьвіти удїлив на 1899/1900 рік стипендиї на подорож за границю до Італії і Грециї: професорови IV-тої гімназиї львівскої дрови Винк. Сьмялкови і дїйстному учителеви гімназиї брідскої дрови Стан. Витковскому.

— **Ц. к. уряд почтовий в Голинї** коло Калуша звинено на якийсь час з днем 5 с. м. З тої причини приділено громади і обшари двірскі Голинь і Котятичі та громаду Кадобна до округа доручень ц. к. уряду почтового в Калуши.

— **Записи до I-ої кляси школи реальної у Львові** на рік шкільний 1899/1900 відбудуть ся в пятницю дня 14 липня від 4—6-ої години по полудни. Треба принести метрику, сьвідоцтво щіпленя віспи і послїдне сьвідоцтво шкільне. Вступний іспит до I-ої кляси розпічне ся в суботу дня 15 с. м. о 10-ій годинї рано.

— **Інтернат в Сокали.** Комітет інтернату оголошує конкурс на 80 місць вільних для кандидатів ц. к. семинариї учит. в Сокали. Комітет приймає учеників убогих, що відзначають ся пильностию і добрим поведенєм і то на курс приготовляючий за місячною оплатою в квотї 5 зр., на I. II. III. і IV. рік без доплати, лиш за відступленем побираної стипендиї педаґоґічної. Крім того мають всї новоступаючі зложити одноразово 5 зр. на прибори наукові. Інтерністи одержать цїлковите утримане, крім одежи, книжки шкільні, о скілько їх стане і старанний нагляд. — Подане о принятє треба вносити на руки дирекциї ц. к. семинариї учит. в Сокали, найдальше до 25 липня с. р. і долучити: 1. метрику хресту в доказ окінченого 14 року житя; 2. сьвідоцтво шкільне з окінченої що найменше VI. кляси народної, або II. гімназияльної, взглядно реальної, евентуально з курсів семинариї учит.; 3. сьвідоцтво моральности, коли була перерва в шкільній науці; 4. сьвідоцтво здоровля, виставлене ц. к. повітовим лїкарем; 5. сьвідоцтво убожества. — Ученики приняті до інтернату мають заосмотрити ся в потрібну одїж, білє, постїль (з виимкою сїнника), а також ложку, ніж і вилки.

— **Проґрама концерту п. Євгена Гушалевича,** першого тенора опери королївского краєвого театру нїмецкого в Празї, і панї Аліциї Гушалевичевої, надворної співачки саскої, котрий відбуде ся в Станиславові в пятницю 7-ого липня: 1) Лисенко: „Менї однаково" — відсп. п. Гушалевич. 2) Франц Еркль: велика ария з угорскої опери: „Hunyady László" — відсп. п. Гушалевичева. 3) Монюшко: ария з курантами з опери: „Страшний двір" — відсп. п. Гушалевич. 4) Мендельсон: концерт G-moll — фортепян. 5) Вагнер: ария Єлисавети з опери „Таннгайзер" — відсп. панї Гушалевичева. 6) Верді: ария Радамеса з опери „Aida" — відсп. п. Гушалевич. 7) Ніколяї: ария панї Флют з опери: „Веселї жінки з Віндсору" — відсп. панї Гушалевичева. — 8) Вагнер: Пісня весняна з опери „Валькирія". — 9) Лисенко: а) Милованка, б) Вечір — відсп. п. Гушалевич. 10) Біцет: дует з опери: „Кармен" — відсп. пп. Гушалевичі. — Білети замовляти можна в станиславівскій „Народній Торговли". — Дохід з концерту призначений на рускі добродійні цїли.

Огнї. Нинї о 2-ій годинї в ночи вибух пожар в фабрицї столярскій Вчеляків у Львові. Пожар знищив стелю і дах одного побічного будинку. Шкода кількасот зр. Огонь угашено о 5-ій годинї рано. — В Сокали вибух дня 29-го м. м. огонь о 3-ім годинї рано в домі господаря Конасевича, а від него перекинув ся на сусїдів і знищив ще чотири загороди селяньскі. Між иншими погорів міщанин Борис, котрому огонь вже по раз третій рік по році нищить майно. Найбільше шкоди потерпів Конасевич: згоріло цїле его обійстє, дві корови, безроги і дріб, а він сам потерпів такі сильні покалїченя при огни, що відвезено его до місцевого шпиталя. Причина огню невідома. Будинки були обезпечені. — На присїлку коло Соколівки під Бродами згоріло онногди від удару грому 6 хат, а в сусїдній Сидонівцї грім ударив в грушу і она горіла в середині півтора дня, аж люди доглянули і погасили. — В Радловичах під Самбором, від удару грому, згоріла загорода господаря Мих. Пижникевича.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 5 липня. Вчера по полудни відбула ся кабінетова рада під проводом президента мінїстрів ґр. Туна.

Париж 5 липня. Вальдек-Руссо предложив вчера палатї послів буджет на 1900 рік. Відтак відчитано серед оплесків лївицї і протестів з сторони правицї декрет, котрим замкнено сесию парляменту.

Петербург 5 липня. Цар видав до ґубернатора Фінляндиї рескрипт, в котрім висказує невдоволене з причини становища, яке займив фінляндский сойм супротив царского указу з 3 лютого.

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістки.

— На продаж в Попільниках, снятиньского повіта, дуже доброго три чверги морґа города, з хатою о 2 сьвітлицях або сьвітлиця, а через сїни кухня, з стайнею і широким подвірєм при самім гостинци, серед села коло почти, за 600 зр. Близша відомість у Анни Бутулїньскої в Попільниках, число дому 79, повіт Снятин.

робив все то, що жадав від него той інтриґант. Єму стояла перед очима лиш сьвітлість будучого богатства.

Минуло вісім днів, сумний тиждень для ґрафа Освальда. Здавало ся як би кождий день, кожда година розширяли пропасть межи ним а єго женою. В тій сьвідомости, що она не провинила ся нічим супротив свого мужа, котрого по правдї щиро любила, була Гонория за горда щоби спитати єго о причину тої загадочної зміни, котра виперла все щастє, весь спокій з єї серця. Більше як раз питала она свого мужа, чого він такий понурий, більше як раз відправив він єї холодно, майже остро. Она вже не старала ся непокоїти єго допитуванєм і держала ся здалека від него. Она тим дуже гризла ся, що они стали собі так чужі, але чекала, аж ґраф Освальд сам їй скаже, що значить то єго змінене поступованє.

Тимчасом сповняла всї обовязки панї дому з тою самою спокійною ґрацию, якою відзначала ся від першої хвилї, коли взяла їх на себе на своїм новім становищи. Але положенє було дуже прикре і лишило слїди на єї личку. Ґраф Освальд видїв, що она змінила ся а єго заздрість взяла то за новий доказ против неї.

Той чоловік не байдужний для неї — думав він собі. — Она думає о нїм, коли сидить так тихо і задумана. Она вже мене не любить. Який я дурний! Таже она мене нїколи не любила! Она видїла в менї лиш того легковірного дурнуватого, що готов був видвигнути єї на то становище, котрого їй забагало ся; а тепер коли то осягнула, не потребує вже менї блахманити очий, може вже робити, що хоче і позваляти другим залицяти ся до неї.

За хвильку опісля стало ґрафови жаль і через якийсь час здавало ся єму, як би він їй кривду зробив.

— Хибаж она тому винувата, що той чоловік єї любить? — думав він собі. — Она може й не знає о тім нічого, що він єї любить. Коби то я єї міг в сїй хвили вивезти звідси або позбути ся з замку тих легкодушних людий, що не мають серця і любують ся лиш в сплетнях — який би я був щасливий. Але не можу зробити нї сего нї того. Навіть тому Керрінґтонови не можу казати ся виносити ся звідси, бо то би зараз потвердило підозрінє Лїдиї Ґреґим і всїх тих, що такої самої гадки як і она.

Отгак роздумував ґраф Освальд, ходячи сам один по терасї, підчас коли єго гостї забавляли ся в ріжних сторонах замку і парку. Він був би певно шукав поради і потїхи у свого щирого приятеля капітана Кране. Але капітан від тиждня не виходив з своєї комнати, бо сильний гостець не дозваляв єму вставати з постелї. Ґраф Освальд забігав що дня на хвильку до него звідати ся про стан єго недуги, але крім тої короткої гостини майже не розмавляв з ним. За то ґрафиня Еверстронґ мимо свого великого пригноблення доглядала пильно недужого приятеля свого мужа. Она що дня по кілька разів навідувала ся до недужого. Поминувши вже то, що она з цїлого серця ставала в помочи недужим і сиротам, видїла ще в капітанї Кране вельми поважаного приятеля свого мужа і їй здавало ся, що она опікуючи ним виявляє щирість свому мужеви, котрий від якогось часу так від неї відвужив ся.

До деяких плянів, які уложено, щоби зробити приятність гостям в Рейнгем, належала також прогулька до одного місця в околици, славного зі своєї краси на весь край, бо може в цїлій Анґлїї не було красшої понад ню.

ГЛАВА ОСЬМА.

По прогульцї.

То місце називало ся чародійною печерою. Була то величезна печера, коло котрої недалеко був водоспад незрівнаної краси. По одній сторонї тої живописної печери тягнув ся величезний лїс, по другій сторонї були просторі багнисті ґрунти аж попід сам спід якогось пасма гір. На однім вершку тих гір була якась норманьска твердиня, котра в давних часах видержала неодну облогу.

Трудно було винайти красшого місця на прогульку. Печера знаходила ся може на яких десять миль від Рейнгем. — Як-раз відповідна віддаль на прогульку — говорили дами. І від тої хвилї, коли ґраф Освальд предложив проєкт тої прогульки, було тілько й бесїди, що о приготовленях до тої прогульки та о погодї і о маючім визначити ся дни прогульки.

Ґраф заповів ту прогульку, коли сам ще чув ся свобідним на дусї і щасливим; тепер же виглядав зі страхом того дня, коли мав сповнити докучливий для него обовязок. Пороблено приготовленя до сеї прогульки і назначеного дня перед полуднем стануло на подвірю в замку богато верхових коний та повозів. Трудно собі уявити, що то був за рух, коли почали виходити гостї з замку та сїдати на конї або до екіпажів.

Лїдия Ґреґим зробила на той важний день все, що лиш могла, щоби свою суперницю поставити в тїни своєю сьвітлостию. В прогульцї мали взяти участь маючі шляхтичі з

— В Немирові на продаж з вільної руки реальність, під ч. 423, зложена з дому о 5 комнатах, з кухнею і пивницею, та стайня.

— На нагороди для молодежи молитвословці в гарній оправі: „Да сьвятить ся імя Твоє“, виданя о. Омеляна Козаневича Єромон. Чина сьв. Вас. Вел. Накладом видавництва побожних книжок, Чина сьв. Василия В. в Жовкві. Ціна по 20, 25, 30 і 60 кр. Молитвословці уложені окремо для хлопців а окремо для дівчат.

Одна з пренумеранток в Хм.: На сивіне волося нема ради. Сивіне походить з того, що волосє тратить свою природну барву внаслідок того, що попросту не може набирати еї з тіла. Отже коли чийсь орґанізм не може надавати волосю барви, то годі вже що порадити. А треба ще й то знати, що скоре сивіне у декотрих людий переходить з роду в рід, отже єсть вроджене. Може й Ви до таких належите? До скорого сивіня можуть причинити ся також жура і гризота, отже треба би старати ся і ті причини усувати. Бували також случаї, що люди нагло посивіли внаслідок великого перестраху, під вражінем якоїсь страшної або сумної вісти і т. п. Коли вже конче хоче хтось не показати того, що він сивий, то нема иншої ради, як лиш фарбувати волосє, до чого найліпше уживати краски, робленої з зелених лупинок волоских оріхів. Инші способи крашеня можуть бути шкідливі як для самого волося, так і для здоровля в загалі. — **Задума:** 1) Щоби зроблена Вами наливка з сушеного терну стратила свій стухлий посмак, треба би єї хиба перефільтрувати, а то слідуючим способом: До склянної лійки, вложеної до бутлї накласти трохи чистої вати (з аптики); на то дати верству не дуже мілко потовченого вугля з дерева а на то знов тоненьку верству вати, а опісля наливати на то наливку. Коли би за першим разом не стратила зовсїм стухлого смаку, то треба ще раз перефільтрувати. Коли же би фільтроване не помогло, то нема ради. — 2) Що до револьвера, то ми не ходили розвідувати, як міряє ся довготу револьвера, щоби відповісти вимогам властий і можна єго носити без „вафенпаса“. Тому випен підобраний Вами знак, слово „Задума“, котре, — вибачте нам за непотрібну може ревність, чи як то назвати — насунуло нам всілякі гадки. Коли будете купувати в склепі, то вже Вам там скажуть. — **Крамар в Іванч.:** Коли хочете купувати полотна і всілякі вироби полотняні, то старайте ся навязати зносини купецкі з товариством ткацким в Корчинї, котре має свій склад у Львові. Адресуйте лиш „Skład korczyńskiego Towarzystwa tkackiego“ we Lwowie. Найліпше булоби, як би Ви самі могли бути у Львові в тім складі і особисто там умовили ся. Там би Вам також порадили де би брати найліпше хустки, матерії на спідниці і т. п. Впрочім і ми будемо старати ся розвідати. — **М. Стародуб, механік в Ходорові:** Ваших питань не розуміємо добре. Питаєте насамперед: 1) Чим скаручити кавчук з зелізом? Скаручити, значить тілько, що зліпити так, щоби не можна і при тягненю розірвати. Такого зліплюваня кавчука з зелізом не знаємо. Коли же розходить ся лиш о то, щоби скітувати кавчук з зелізом (н. пр. зелізні рури з кавчуковими і т. п. щоби не виходив ґаз або вода), то робить ся так: Товче ся шеляк на порошок і сипле ся єго до 10 разів так великої скількости плинного (воднистого) амоняку або т. зв. сальміякового спірітусу (можна купити в аптиці); з того робить ся прозора маса, котра по 3 до 4 тиждених стане без уживаня горячої води плинна. Тим плином мастить ся кавчук і прикладає ся до зеліза. Кавчук від того плину мякне, а коли відтак сальміяковий спірітус випарує, кіт ствердне і буде добре держати. — Другого питаня: Як скаручити „панку“ з металем таки вже зовсїм не розуміємо. Що то єсть „панка“? Чи може „панва або пановка“, чи щось иншого? Що то взагалї і до чого має служити? Напишіть ще раз і поясніть а може дамо Вам якусь добру раду, коли будемо знати. Виясніть ліпше і перше питане. — **Крамар з під Щирця:** Поки що радимо Вам не спроваджувати самому сьвітла безпосередно з Відня, бо і не оплатить ся і ледви чи Вам вишлють. Инша річ як би так кількох крамарів зібрало ся і разом собі спровадили більшу скількість Що до мила то загально хвалять мило Шіхта в Авсіґ (Schicht, Seifenfabrik in Aussig, Böhmen), але як до Відня так і до Авсіґ треба писати по німецки. — На инші питаня відповідь другим разом.

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

провінції і богаті, молоді сини аристократів. А чейже удалоби ся їй зловити для себе яку добру партию. Хоч і як панна Ґреґим була задовжена, то таки написала до своєї парискої модистки. Просила єї конче, щоби она без взгляду на то, які будуть кошти, прислала їй зараз новий костюм і обіцяла незадово заплатити бодай половину залягаючого вже від давна довгу. Красна Лідия не забула й натякнути, що за кілька місяців відбуде ся єї весїле, щоби так терпелива доси єї доставниця дала ся заманути надією і схотіла їй ще покредитувати.

Славлена всїми красавиця дістала, чого хотіла. Модистка прислала замовлену сукню, але й подала їй делікатно до відомости, що коли не заплатить довголітний рахунок, то она буде мусїла запізвати єї до суду. Лідия кинула лист а взяла ся оглядати сукню, що була чудом краси в своїм роді. Але коли побачила тоалету ґрафинї Еверстроні, то таки мусїла із зависти бодай зітхнути, бо тоалета мимо того що на око виглядала дуже простою, була бодай два рази так дорогою як костюм панни Ґреґим. А відтак ще й бриляйти, що мали більшу вартість як всі прикраси, які лиш мала Лідия на своїм маєтку; а она знала, що ґрафиня має тих дорогоцїнностий богато в своїй шкатулцї, бо єї муж не скупив їй дарунків.

Може на будуче не буде такий щедрий — думала собі злобно огірчена красавиця. — Коли раз буде знати, що она любить другого, то ледви чи єму буде то робити приятність давати їй такі цїнні дарунки.

Наконець по довгих короводах, хто де має сїдати, все вже було в порядку. Богато панів їхало верхом, а до тих належав і ґраф.

Перший раз стало ся, що ґраф, котрий звичайно доси їхав побіч своєї жінки, відступив ся тепер від неї. Гоноринї було то дуже прикро, що він єї так упослїджує, але она була за горда просити єго, щоби він відступив від сего пляму. Она виділа, як єму підвели коня і як він сїв на него, але не відозвала ся і словом. Навіть не глянула на него з якимсь докором. Відтак сїла собі до воза і позволила одному з панів впорядкувати знесені річи, потрібні на случай непогоди.

Ґраф Освальд не був на ту ніби то байдужність слїпий. Коли люди станути раз осторонь від себе, то все вже причиняє ся до того, щоби пропасть межи ними розширяти.

Она вдоволена і без мене — думав він собі в своїм огірченю, коли станув конем з боку і дивив ся на все, що діє ся коло жінки. — Коли она при менї не робить собі нїчого, то то тим свобіднїйше буде бавити ся з молодшими залицянками. Буде вповні щаслива і забуде на короткий час, що она звязана на цїле житє з чоловіком, котрого не любить.

Голосний сьміх Гоноринї ніби потвердив єго підозрінє. Єму анї не снило ся, що то штучно уданий сьміх, уданий лиш длятого, щоби обманути Лідию, котра в своїй лютости знов сказала щось такого, щоби тим ґрафини докучити.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівцїв
	6·30	„ Підволочиск в Підвамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підвамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підвамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·50	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя в гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підвамча
	7·47	„ Янова від $^{1}/_{10}$ до $^{30}/_{4}$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^{1}/_{5}$ „ $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	9·11	„ „ „ $^{1}/_{6}$ „ $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·32	„ „ Ґрималова в Підвамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підвамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Сколього, Хирова, а в Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підвамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підвамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Сколього, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підвамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·30	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Крехович.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).